

Marek Gedl

Zbrojewsko, gm. Lipie, woj. częstochofskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 12, 74-75

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Roman Kamiński /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Eugeniusza Wilgockiego, Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon i ostatni badań, Osada kultury łużyckiej z IV/V okresu brązu - Hallstatt C/D.

Stanowisko Zakrzew 2 zostało przebadane w ramach realizowanego od kilku lat programu badań archeologicznych w dolinie Warty na terenie powstającego zbiornika wodnego "Jeziorsko". Usytuowane jest w zachodniej części wsi Zakrzew na granicy z Jeziorskiem po wschodniej stronie drogi prowadzącej z Sieradzą do Turka. Zajmuje część łagodnego stoku schodzącego w dolinę zalewową Warty. Obejmuje obszar około 0,53 ha.

W trakcie wcześniejszych badań powierzchniowo-sondazowych odkryto trzy groby szkieletowe.

Przebadano obszar 10,5 ara odkrywając około 50 obiektów w przeważającej części małych jam kilku palenisk i 2 skupisk kości, być może ludzkich. Odkryte obiekty o chaotycznym rozplanowaniu, nie mające charakteru stałych obiektów mieszkalnych, powstały w wyniku krótkotrwałego osadnictwa otwartego. Być może odkryte skupiska kości oraz uchwycone w sondażu groby szkieletowe pochodzą z resztek cmentarzyska wczesnośredniowiecznego rozciągającego się na południe i zachód od stanowiska 2.

Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala sądzić, że zbadana osada ma charakter jednokulturowy i należy do kultury ludności łużyckiej, którą możemy datować na IV/V okres epoki brązu - Hallstatt C/D.

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

patrz
okres halsztacki

ZBROJEWSKO, gm. Lipie
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr Marek Gedl. Kontynuacja badań wykopaliskowych, zapoczątkowanych w 1981 roku. Finansował WKZ Częstochowa. Cmentarzysko grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Kontynuowano badania ratowniczo-zabezpieczające w związku z projektowaną przebudową drogi. Zbadano 21 obiektów archeologicznych /nr 612-632/. W większości były to groby klasycznej fazy grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej, datowane w przybliżeniu na V okres epoki brązu. Groby nakryte były brukami kamiennymi, a jamy grobowe obstawione były kamieniami. Na uwagę zasługują ciałopalne bezpopielnicowe groby o regularnych prostokątnych lub prawie kwadratowych obstawach kamiennych. W niektórych wypadkach w obrębie grobu brak było śladów przepalonych kości. Były to zapewne groby szkieletowe, w których szczątki szkieletu uległy całkowitemu rozkładowi w piasku. Groby wyposażone były w naczynia gliniane. W jednym tylko znaleziono dwa skręty z drutu brązowego. Zbadano też sześć palenisk i jeden obiekt z dużą ilością polepy, o bliżej nie ustalonej chronologii.

ZŁOCIENIEC
woj. koszalińskie
Stanowisko 4

Muzeum Okręgowe
Dział Archeologiczny,
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Henryk Janocha i mgr Franciszek J. Lachowicz. Finansował Konservator Zabytków Archeologicznych w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Podczas prac ziemnych w Złocieniu natrafiono na rozległe cmentarzysko ciałopalne. Przystąpiono niezwłocznie do prac ratowniczo-zabezpieczających.

Cmentarzysko położone jest na południowo-wschodnim krańcu miasta Złocieniec przy ul. Piaskowej na terenie wznoszonej bazy PKS-u. Zasięgiem swym obejmuje kulminację niewielkiego wzniesienia piaszczystego położonego w odległości ca 80 m w kierunku południowo-wschodnim od ul. Piaskowej.

W rowie - sondażu o długości 40 m i szerokości od 2 - 5 m wyeksplorowano 68 grobów ciałopalnych. Pierwotnie było ich tam znacznie więcej, ale zostały zniszczone. Wystąpiły groby popielnicowe czyste z obwarowaniem kamiennym i bez obwarowania, groby popielnicowe obsypane resztkami stosu w obstawie kamiennej i bez obstawy, groby jamowe oraz groby symboliczne bez materiałów kostnych.

Za popielnice służyły duże i średniej wielkości naczynia o kształcie dwustożkowatym z ostrym załomem brzuśca górą wygładzane, a dołem schropowane oraz całkowicie wygładzane. W kilku przypadkach za popielnice posłużyły naczynia kształtem zbliżone do amfor. Dość lic-